

רלוונטי ועכשווי

קריאתו של הרבי
לאמץ תפיסת
עולם גאולתית

הקדמה ל"לחכות ל לחיות משיח"

ב רוכים הבאים ל"לחכות ל לחיות משיח", מבצע לימודי בן שישה חודשים בו נלמד מהי צורת החשיבה הגאולתית ואיך לאמץ אותה בחיי היומיום שלנו.

ארבעה חלקים

בתור חסידים, אנו מנתחים את דברי הרבי ומשתדלים כמיטב יכולתנו להגיע לעומקם. כשמסתכלים בשיחות של הרבי על משיח, אנו רואים שהרבי לימד אותנו מספר דרכים כיצד להביא לזירוז הגאולה. בעוד שוודאי ישנן דרכים רבות לנתח וללכד את הגישה של הרבי, אנו מציעים חלוקה לארבע קטגוריות כלליות:

1. הציפייה למשיח

2. הדרישה למשיח

3. להביא את משיח

4. לחיות משיח

אחראי תוכן

הרב נפתלי סילברברג

הרב לייזר גורקאוו

JLI

הרב שמולי אבצן

SIE (שיחות באנגלית)

הרב שלמה נפרסטק

משרד משיח במרכז 302

הרב מענדי רבינוביץ

תרגום

עימוד ועיצוב

חיה מושקא קאנער

מוטי קליין

אסתי רבנוי

נערך על ידי משרד משיח של מרכז 302

© כל הזכויות שמורות, 2022

למכון רוהר ללימודי יהדות JLI

אין להעתיק או להעביר שום חלק מתוכן חוברת לימודים זו בשום צורה או אמצעי, ללא אישור בכתב מאת בעלי זכויות היוצרים.

1. הציפייה למשיח

החובה להאמין ולחכות לביאת המשיח היא עיקרון יסודי באידישקייט¹. הציפייה למשיח נובעת מתוך דחף פנימי, מין תחושה שמשהו חסר לנו. כשאנו מרגישים שבלי משיח לא נוכל להיות שלמים, אנחנו מקווים ומחכים לו בכליון עיניים². הרבי הפנה את תשומת ליבנו לעיקרון זה, והבהיר כי זהו יסוד מרכזי בשליחות של הדור שלנו.

הצפיה לגאולה . . . ממחרת ומזרזת את הגאולה בפועל ממש . . . ולכן, יש צורך "להרעיש" על דבר החיוב וההכרח לחכות לביאתו, "אחכה לו בכל יום שיבוא", וכהודעת כל אחד ואחד בתפלתו לפני ה' "לישועתך קוינו כל היום", לא רק בכל יום, אלא גם "כל היום"³.

כשאנו מרגישים שבלי משיח לא נוכל להיות שלמים, אנחנו מקווים ומחכים לו בכליון עיניים

2. הדרישה למשיח

הציפייה למשיח לא כוללת שום התערבות שלנו בזמן ביאתו, את זה אנו משאירים לאלוקים. במקום שפשוט נמתין לגאולה שתבוא מתי שה' יהיה מוכן להביא אותה, הרבי הפציר בנו להתפלל ולדרוש מה' לשלוח לנו את המשיח תכף ומייד. הצורך לעשות זאת מוזכר כבר במדרשים ובמקורות נוספים⁴, ויתרה מכך, הבקשה לביאת המשיח מהווה חלק עיקרי מתפילת "שמונה עשרה" היומית⁵. אף על פי כן, לא תמיד היה נפוץ הנוהג לדרוש ללא הרף שמשיח יבוא⁶. הרבי הפיץ את התפילה ואת הדרישה "אנו רוצים משיח עכשיו"⁷.

הדבר היחיד שמעכב עדיין את הגאולה הוא - הצורך שכל בני ישראל יבקשו וידרשו ויתבעו מהקב"ה להביא את הגאולה האמיתית והשלימה! ופשוט, שדרישה ותביעה זו צריכה להיות באמיתיות, ולא באופן של העמדת פנים⁸.

וכדברי השיחה המפורסמת של כ"ח ניסן תנש"א:

גם כשצועקים "עד מתי" - הרי זה מפני הציווי כו' ואילו היו מתכוונים ומבקשים וצועקים באמת, בודאי ובודאי שמשיח כבר היה בא!⁹

4. מדרש תהילים יז; בית יוסף, אורח חיים קפח; מדבר קדמות להחיד"א קנו; שפת אמת, שמות תרנ"ו.
5. ראו לקוטי שיחות כ, 459 לדין דרמטי על נקודה זו.
6. בכ' ניסן תשמ"ח הרבי אמר כי זה שמעוררים לתבוע כל הזמן שמשיח יבוא, זה לא משהו שהיה נהוג בעבר כדבר שבשגרה. זו משימה חדשה עבור הדור שלנו.
7. ראו גם לקוטי שיחות ל, 182-183.
8. תורת מנחם תשמ"ז ב, 165.
9. תורת מנחם תנש"א ג, 119.

1. מדרש זוטא, איכה, קבו; פירוש המשניות להרמב"ם, פרק חלק.
2. לקוטי שיחות כח, 136; תורת מנחם תשמ"ט ד, 139.
3. ספר השיחות תשמ"ח ב, 533-534.

קאי א וויץ א פיינט!

זא לוסט
העולם. היום!

3. להביא את משיח

עם זאת, זה לא מספיק לצפות לגאולה ולהתפלל שה' יביא את הגאולה: הרבי לימד אותנו שעלינו לעשות משהו בנידון! עלינו לעשות כל שביכולתנו כדי לזרז את הגאולה.

הרבי הציג את עשרת המבצעים, ושלח אותנו להביא בעזרתם את הגאולה, על ידי הוספת מצווה אחת, ועוד מצווה, עוד שיעור תורה אחד, ועוד יהודי אחד. הרבי ביקש שנצא ונרעיש עולמות עד שמשיח יבוא.

איתא בירושלמי, ש"כל מי שלא נבנה בית המקדש בימיו, כאילו חרב בית המקדש בזמנו!" אומנם עברו כבר אלף תשע מאות שנה, אבל היות שהיום לא נבנה בית המקדש - צריכה להיות הצעקה על הגאולה כאילו חרב בית המקדש היום!

לו יצוייר כאשר נשרף בית המקדש ועומד לו שם יהודי, אפילו אם הוא יהודי קשה, ולבו כ"לב האבן", ורואה כיצד נחרב בית המקדש עכשיו - היה הופך עולמות (געקערט א וועלט)!

הנה על כך אומרת לו התורה - תורת אמת, תורת חיים - הוראה בחיים: קער א וועלט היינט! [=הפוך את העולם היום!]¹⁰

אסור לנו לנוח ואסור לנו לשבת על זרי הדפנה עד שמשיח באמת יבוא. אנחנו חייבים לעשות כל שביכולתנו כדי לזרז את ביאתו.

בעוד שיהודים תמיד ידעו שכל מצווה מקרבת את הגאולה¹¹, הרבי שם זאת במרכז חיינו, והפך את זה לצו השעה של דורנו.

10. י"ב תמוז תשד"כ.

11. משנה תורה, הלכות תשובה ג, ד.

מהי באמת צורת החשיבה הגאולתית?

אחרי הכל, איך אפשר להכיר את
החשיבה והתפיסה הגאולתית
עוד לפני שמשיח הגיע?

4. לחיות משיח

הרבי לימד אותנו שהגאולה היא לא רק מציאות עתידית שאנו מחכים לה - ומתפללים עבורה - ושאנו מזרזים את הגעתה על ידי קיום המצוות. גאולה היא גם מציאות ההולכת ומתפתחת לנגד עינינו, עד כדי כך שבמידה מסוימת אנו יכולים לחוות אותה כבר כעת, בהווה. יתרה מכך, זה עצמו מזרז את התגלותו של משיח. לשם כך הנחה הרבי את כל אחד מאיתנו להפוך לאדם שחי משיח - א משיח'דיקע מענטש - על ידי כך שננסה לחיות היום, בימים האחרונים של הגלות, באותה פרספקטיבה וחשיבה שיהיו לנו בזמן הגאולה.

כשהרבי אמר זאת, תהו חסידים רבים: מהי באמת צורת החשיבה הגאולתית? אחרי הכל, איך אפשר להכיר את החשיבה והתפיסה הגאולתית עוד לפני שמשיח הגיע?

אולם כפי שהלך והתברר, הרבי כבר לימד אותנו לחשוב בחשיבה גאולתית זה למעלה מארבעה עשורים. כבר בתחילת הנשיאות הרבי פתח בהצגת היסודות לכך. בעשורים שלאחר מכן, חשף הרבי רבדים עמוקים יותר ויותר עד לשנים תנש"א ותשנ"ב, כאשר כל תוכניתו של הרבי הגיעה לשיאה. בשנים אלו הציג לנו הרבי את הפסגה של תורתו תוך דגש חזק על משיח. בכך, הראה לנו הרבי כיצד המושגים שפיתח במהלך השנים היו בעצם תובנות המרכיבות, למעשה, את החשיבה הגאולתית.

רקע

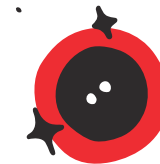
בשנת תרח"ץ הודיע הרבי הריי"צ שהגיע הזמן שנהיה מוכנים ומזומנים לביאת המשיח. במהלך מלחמת העולם השנייה פרסם הרבי הריי"צ הצהרות בעיתונות היהודית ואמר שלא לתר לתשובה, לאלתר לגאולה, תשובה מיידית תביא גאולה מיידית¹².

ביו"ד שבט תשי"א, במאמר הראשון של הנשיאות, הכריז הרבי כי מטרת העל של דור השביעי - הדור שלנו - היא להביא את משיח¹³. זוהי המשימה הכי נעלית בהיסטוריה, והרבי הודיע לנו שזו המשימה של דורנו.

לאורך השנים, אמר הרבי פעמים רבות שהמשימה כמעט הושלמה. הרבי הרבה לצטט את הרבי הריי"צ, שאמר פעם שהיהודים ברוסיה היו כל כך מוכנים למשיח שהם כבר מברישים את המדים ומצחצחים את הכפתורים¹⁴. הרבי הסביר שהכוונה היא שהמדים כבר הושלמו, אפילו הכפתורים כבר תפורים; המשימה היחידה שנותרה היא לצחצח את הכפתורים. בנמשל, זה אומר שכל המשימות הקשות והכבדות של הכנה למשיח כבר הושלמו. יש לבצע רק כמה משימות זוטרות אחרונות.

בשבת פרשת ויחי תשמ"ז (שנים עשר יום בלבד לאחר ה' טבת) הכריז הרבי לראשונה שהכפתורים כבר צוחצחו! הדבר היחיד שנותר לעשות הוא להוריד מעט אבק שנשאר על אחד או שניים מהכפתורים¹⁵. בשבת שלאחר מכן, פרשת שמות, הכריז הרבי כי גם זה הושג; מלאכת צחצוח הכפתורים סוף סוף הושלמה!¹⁶

12. אגרות קודש ד, 279, כפי שביאר הרבי בהודמנויות רבות (למשל, לקוטי שיחות כה, 481).

13. תורת מנחם תשי"א א (ב), 196.

14. ספר השיחות תרפ"ט, 42.

15. ספר השיחות תשמ"ז א, 256.

16. תורת מנחם תשמ"ז ב, 301. הרבי הוסיף ואמר שהכפתורים כבר צוחצחו שוב ושוב (געפוצט און געפוצט און איבער-געפוצט), עד לתכלית השלמות של "כולך יפה רעיית" (שיר השירים ד, ז).

ביו"ד שבט תש"נ, החל הרבי להתייחס לתקופתנו כאל ה"העכסטע צייט" ("הזמן הכי נעלה") לביאת המשיח¹⁷. הוא גם הגדיר את דורנו כדור האחרון של גלות והדור הראשון של גאולה - משפט שהרבי חזר עליו הרבה בשנים הבאות. בשלב מאוחר יותר¹⁸, הרבי הרחיק לכת ואמר שמשיח כבר נמצא כאן והוא רק צריך להתגלות!

כפי שניתן לדמיין, ההתרגשות הורגשה באוויר והגיעה לשיאים חדשים. התחושה בקרב החסידים הייתה ש"אט אט" הרבי הולך להביא את משיח, ולנו יש את הזכות להיות חלק מזה!

ואז, בכ"ח בניסן תנש"א, זעזע הרבי את החסידים בהצהרה הבאה:

הדבר היחידי שיכולני לעשות - למסור הענין אליכם: עשו כל אשר ביכלתכם להביא בפועל את משיח צדקנו תכף ומיד ממש . . . ואני את שלי עשיתי, ומכאן ולהבא תעשו אתם כל אשר ביכלתכם¹⁹.

החסידים היו המומים ומבולבלים. האם זה אומר שהרבי פורש חס ושלום מהמשימה שהציב עבור הדור שלנו?

אולם התברר שהרבי ממש לא התכוון לפרוש, חלילה. הרבי המשיך ללמד ולהנהיג. אבל הרבי הסב את תשומת ליבנו לכך שההנחה הקודמת שלנו הייתה שגויה לחלוטין.

**"אני
את שלי עשיתי"**

17. ספר השיחות תש"נ א, 269.

18. ספר השיחות תשנ"ב, 152; 256.

19. ספר השיחות תנש"א ב, 474.

במשך כל השנים הייתה אצל חסידים תחושה שאין זה מתפקידנו להביא בפועל את הגאולה. למי יש את העזות להציע שהוא או היא יכולים להביא להישג כה גדול? נראה היה שהמשימה שלנו מתמקדת בלהיות חיילים בצבא הרבי, הצבא שדרכו יביא הרבי את הגאולה. אנחנו היינו החיל הרגלי, כל אחד ביצע משימות שהטיל עליו הרבי. והרבי דאג להרכיב את הפאזל ושכל החלקים יהיו במקום הנכון כדי להביא את המשיח.

כעת רצה הרבי שנדע שמשימת-העל של הבאת המשיח אינה מוטלת על הרבי בלבד. זה שייך לכל אחד ואחת מאיתנו. כל אחד מאיתנו חייב להיות שותף לחזון - עלינו לקחת אחריות מלאה ואישית על המשימה הגדולה של הבאת המשיח²⁰.

אבל איך חסידים יכולים להביא להישג עצום שכזה?

מספר ימים לאחר מכן (בשבת תזריע-מצורע), הסביר הרבי שמכיוון שמשיח תקף באך עדיין לא כאן, עלינו למשוך אותו אל תוך העולם על ידי שתחילה נמשוך אותו אל תוך עצמנו. הדבר נעשה באמצעות לימוד על ענייני הגאולה בתורה. הרבי הורה לנו ללמוד את הנושא של משיח בתורה שבכתב, תורה שבעל פה, זוהר, מדרשים, חסידות, ובמיוחד במאמרים ושיחות של נשיא הדור. דבר זה, הסביר הרבי, יזרים את תורתו של משיח לתוך העולם, מה שיכין את השטח עבור משיח לבוא ולגלות את ה'תורה חדשה מאיתי תצא'²¹.

מספר חודשים לאחר מכן, בשבת פרשת בלק, הרחיב הרבי על מטרת הלימוד בנושא הגאולה²². הוא הסביר שמטרת הלימוד הזה היא הרבה יותר מאשר סגולה רוחנית לזרז את הגאולה. ללימוד מסוג זה יש גם השלכות מעשיות.

וכאן הרבי נתן לנו את ההוראה "לחיות" עם משיח על ידי שנהפוך את עצמנו לגאולתיים, כלומר, שההתרגשות והציפייה לביאת המשיח ישנו לנו את תפיסות השכל, נטיות הלב וההתנהגות המעשית שלנו:

המדובר בתקופה האחרונה בנוגע להוספה המיוחדת בלימוד התורה בענייני גאולה ומשיח - לא (רק) בתור "סגולה" למהר ולקרב ביאת המשיח והגאולה, אלא (גם ו) בעיקר כדי להתחיל "לחיות" בענייני משיח וגאולה, "לחיות עם הזמן" דימות המשיח, על ידי זה שהשכל נעשה ממולא וחדור בהבנה והשגה בענייני משיח וגאולה שבתורה, ומהשכל מתפשט וחודר גם ברגש הלב, ועד להנהגה בפועל במחשבה דיבור ומעשה באופן המתאים לזמן מיוחד זה, שעומדים על סף הגאולה, ומראים באצבע ש"הנה זה (המלך המשיח) בא"²³.

בשבת הבאה הרחיב הרבי קצת יותר על פיתוח צורת חשיבה גאולתית:

ובאותיות פשוטות: בעמדנו קרוב ממש לפני הגאולה - צריך כל יהודי להתרגל לגאולה ולהכניס את עצמו במצב ורגש של גאולה. כאשר כל המחשבה דיבור ומעשה שלנו יהיו רתומים לעבודת ה' בשלמות, זה יהפוך את היום הפרטי שלנו ל"יום גאולתי", והמקום הפרטי ל"ארץ ישראל" [-מקום גאולתי] . . . וכתוצאה מכך שאנו חדורים בעבודה זו, נשתף זאת גם עם אחרים . . . בני הבית, קרובי משפחה, ובמיוחד תלמידים, עד שנדבר על זה עם כל אדם שנוכל להגיע אליו²⁴.

בשנה שלאחר מכן, תשנ"ב, בליל שמחת תורה, הסביר הרבי במילים מאוד ברורות מה זה לחיות במצב גאולתי:

כלומר, שהנהגתו של יהודי בענייני היומיום שלו, אפילו בזמן הזה עוד לפני הגאולה, היא בדוגמת החיים וההנהגה של יהודי בימות המשיח ממש²⁵.

20. האמת היא שהרבי כבר אמר דברים כאלה בהודמנויות קודמות, בעיקר בפורים תשמ"ז (תורת מנחם תשמ"ז ב, 620-626). בכל זאת, דברי הרבי בכ"ח ניסן תנש"א היו הרבה יותר דרמטיים וזעזעו את אמות הסיפים.

21. ספר השיחות תנש"א ב, 501.

22. ראשית, הרבי הסביר שאנו לומדים על משיח כי אנו מחכים לו בכזו התרגשות וציפייה שאנו פשוט רוצים לדעת כמה שיותר על משיח. שנית, אנו לומדים מתוך הנחה שלא מדובר במידע תיאורטי אלא במידע הרלוונטי להתנהגות היומיומית שלנו כי בכל רגע משיח עומד להגיע.

23. ספר השיחות תנש"א א' 692-691.

24. תרגום חופשי מספר השיחות תנש"א ב, 707.

25. תרגום חופשי מספר השיחות תשנ"ב א, 39.

קבלת פני משיח

אם משיח עומד לבוא כל רגע, צריך לוודא שהתנהגותנו הולמת את משיח והגאולה. דבר זה כשלעצמו גם יחיש את התגלותו כי הידיעה שאנו מוכנים תדחוף את משיח להיכנס. אבל הסיבה העיקרית לחיות ולהיות משיח'דיק, היא להזדרז ולקבל את פניו כי הוא כבר בדרך.

הרעיון הזה שאנחנו אמורים לחיות עם חשיבה גאולתית ולהפוך להיות אנשים "גאולתיים", להיות "משיח'דיק", זו הוראה מסוג אחר לגמרי. זה לא שמנחים אותנו לעשות או ללמוד משהו ספציפי כדי להביא את משיח. זוהי הנחיה להפוך את חוויית השגרה היומיומית שלנו לשגרת משיח. הצורה שאנו בוחנים דברים, איך שאנו מעריכים מצבים, מקבלים החלטות, והתגובות שלנו בכל היבט של החיים כולם צריכים להפוך למשיח'דיק.

עלינו להמשיך בסדר היום שלנו. עלינו להמשיך לנהל את הבית, לנהל את העסקים ולמלא את השליחות שלנו, אך לעשות זאת עם אותה צורת חשיבה שתהיה לנו כשמשיח יבוא.

הרבי אמר בבירור שלא מדובר רק בלהביא את הגאולה. מדובר בלגלות שהגאולה עומדת לבוא²⁶. הדגש בהוראה זו הוא על הרגעים האחרונים שלפני הגאולה. מכיוון שמשיח כבר בדרך, עלינו להיות מוכנים לבוא: לחיות באופן ההולם את הרגעים האחרונים שלפני הגאולה. כפי שאמר הרבי בשבת חיי שרה תשנ"ב, השליחות המעודכנת שנחשפה כעת היא קבלת פני משיח.

כשאורח מיוחד עומד להיכנס, ההתרגשות גוברת וכולם עסוקים בלהכין את עצמם ואת הבית לקראתו. האורח לא צריך להגיע ולגלות שהבית לא מוכן והאנשים מסתובבים בשאננות. במקום זאת, צריך שיהיה חשמל באוויר, עם מתח והתרגשות. השולחן צריך להיות ערוך, הסעודה צריכה להיות מוכנה, האנשים צריכים להיות במקומם, התזמורת צריכה להיות דרוכה. האירוע עומד להתחיל. כל המאמצים הללו אינם מכניסים את האורח הביתה, אבל הם מגלים שהאורח עומד להיכנס.

26. התפקיד להביא את הגאולה כבר הושלם - הכפתורים צוחצחו. אולם מאחר ומשיח טרם הגיע, עלינו לפעול לגלות בעולם את העובדה שמשיח עומד להגיע. ההוראה לחיות עם חשיבה גאולתית היא חלק מהעבודה לגלות את הגאולה. בכך שאנו חיים כל הזמן עם המודעות לביאתו המיידית של משיח, אנו מגלים את נוכחותו בעולם.

חשיבה גאולתית

אז מה זה אומר לחיות במצב גאולה?

ההבדל העיקרי בין גלות לגאולה הוא שנראה בכל דבר את האל"ף. כאשר מהותו של ה', שהיא המהות של כל המציאות, תהיה גלויה, לא נחשוב עוד על עצמנו ועל העולם כישויות נפרדות מה'. הכל זה ה'. זה ישנה את הצורה שאנו חושבים, הצורה שאנו מתייחסים לאחרים, הצורה שאנו מחשבים עלויות ורווחים, וזה ישנה את הדברים שמסבים לנו הנאה. בקיצור, זה ישנה הכל. זוהי הסתכלות גאולתית.

לא תהיה לנו תפיסה מלאה של החשיבה הגאולתית עד שמשיח יגיע. אף על פי כן, הרבי - לאורך כל השנים, ובעיקר בשנים תנש"א ותשנ"ב - הסביר את החשיבה הזו עד לרמה שאנו יכולים להבין אותה. נושא אחר נושא, שיחה אחר שיחה, הרבי הסביר כיצד התקרבותו של משיח משנה את צורת החשיבה שלנו ומשנה את העולם. אם נלמד את השיחות הללו, נוכל לפתח חשיבה גאולתית עוד לפני שתבוא הגאולה.

זו אחריות שלנו

אנו - אשר זכינו, בהשגחה פרטית, לחיות בדור השביעי, ובתקופה האחרונה של דור השביעי - נבחרנו להיכנס לתפקיד. זוהי הזכות והחובה שלנו ללמוד את השיחות הללו ולאמץ את צורת החשיבה הזו, כי עלינו הוטל להקביל את פניו של משיח ולזרז את הגעתו בפועל.

עם זאת, ללמוד את כל השיחות הללו, זה דבר שיכול להיות קצת מסובך עבור רבים.

ופה נכנס לתמונה מבצע "לחכות ל לחיות משיח". במהלך ששת החודשים הקרובים, נלמד שש שיחות משנת תשנ"ב. כל אחת מהשיחות הללו מייצגת נקודת מעבר מצורת החשיבה המקובלת לחשיבה הגאולתית. לפני כל שיחה יבוא שיעור שיראה לנו כיצד מושג זה התפתח בתורת הרבי לאורך השנים.

אנו נצא מכל שיעור חמושים במידע על איך לשנות חלק מרכזי בחיינו ובצורת החשיבה שלנו. כמו כן נקבל כלים מעשיים שיעזרו לנו ליישם את החשיבה הזו בחיי היום יום שלנו. כשנסיים לעבור את התהליך

הזה, יהיו לנו שש הבנות קונקרטיות של חשיבה גאולתית שיאפשרו לנו למלא את הוראת הרבי להפוך למשיח'דיק - לחיות היום כפי שנחיה בימות המשיח.

חיינו בגלות כל כך הרבה זמן עד שצורת החשיבה הגלותית השתרשה בנו, למרבה הצער. המעבר לחשיבה גאולתית אמור להיות טבעי וקל עבור חסיד, אבל זה לא כך. זה דורש מאיתנו לשנות את צורת ההסתכלות על כל חלק מהיום שלנו, צעד אחר צעד, רגע אחר רגע, עד שנהפוך להיות אדם שחושב כמו משיח, א משיח'דיקע מענטש. מטרת המבצע הזה היא לסייע לנו לאמץ הסתכלות כזו, לרכוש חשיבה כזו, ולעבור למצב "גאולה".

במשך שנים שרו אצל הרבי "ווי וואנט משיח נאו, ווי דונט וואנט טו ווייט" - "אנו רוצים משיח עכשיו, אנו לא רוצים לחכות". אבל אם נאמץ צורת חשיבה גאולתית, אנחנו לא נצטרך לחכות - כי נוכל כבר לחוות את זה. במילים אחרות: במקום "לחכות למשיח", אפשר פשוט "לחיות משיח".

והכי חשוב, אם נהיה מוכנים למשיח היום, הוא יבוא עוד היום. על ידי לימוד השיחות, לימוד צורת החשיבה של המשיח והחדרתה בחיי היומיום שלנו, אנחנו נהיה מוכנים.

אנחנו מקווים ומצפים שמשיח יהיה כאן הרבה לפני השלמת המבצע הזה. ובניתיים נצטייד בכלים הדרושים להגיע - בפן האישי - לגאולה פרטית. דבר זה יכין אותנו לקראת משיח, ויביא להתגלות הגאולה הכללית - בביאת משיח צדקנו, אמן.

**"ווי וואנט משיח נאו,
ווי דונט וואנט טו ווייט"**

לע"נ

הרה"ח התמים ר' מנחם מענדל בן
הרה"ח התמים
ר' אברהם (מאיאר) ז"ל דריזין

נלב"ע יום ג' דחזה"מ פסח
י"ט ניסן ה'תש"פ ת'נצ'ב'ה'

